U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **J.S.,** zastoupeného JUDr. Jiřím Rouskem, advokátem se sídlem Dubská 390/4, Teplice, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 7. 2010, č. j. 31 Af 77/2010 - 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Krajského soudu v Hradci Králové byla pro neodstranění vad odmítnuta žaloba žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 1. 4. 2010, č. j. 2454/09-1300-601383.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle poslední věty tohoto odstavce nelze zmeškání uvedené lhůty prominout.

Ze spisu vyplývá, že napadené usnesení krajského soudu bylo zasláno zástupci stěžovatele ing. M. M. a protože adresát nebyl dne 12. 8. 2010 zastižen, byla zásilka uložena a adresátu byla zanechána výzva, aby si ji vyzvedl. Protože se tak nestalo, byla zásilka dne 24. 8. 2010 vložena do schránky (viz č. l. 26). Bylo tedy postupováno v intencích ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř. (které se na řízení ve správním soudnictví použije přiměřeně podle ustanovení § 64 s. ř. s.), podle něhož „nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné

adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.“

Je tak zřejmé, že fikce doručení v daném případě nastala v pondělí dne 23. 8. 2010 (poznámka soudu: poslední den lhůty totiž připadal na neděli 22. 8. 2010, viz § 40 odst. 3 s. ř. s.). Tento den se také pokládá za den doručení ve smyslu běhu lhůty k podání kasační stížnosti podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů bylo tedy v daném případě pondělí 23. 8. 2010 a lhůta dvou týdnů tak uplynula v pondělí 6. 9. 2010. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 10. 9. 2010, jak vyplývá z poštovní obálky (č. l. 28), proto byla podána opožděně. Tuto opožděnost nelze s ohledem na výše uvedené prominout.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu